

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Martyrium

[Basel], 1492

Quid est martyrium. Ca. i

[urn:nbn:de:bsz:31-333321](#)

De his q̄ xp̄z negaſt q̄ mō debēt redif ad pñiaſ **L**a. xiij.
De crebra iuocatiōe nomis Iesu tpe martyriū. **L**a. xiiij.
Qui sunt abiles ad martyrium. **L**a. xv.
An frēs minores p̄ ceteris obligēt ad martyriū. **L**a. xvij.
Quis mod⁹ habēd⁹ his q̄ ignorat lingua eoꝝ ifideliū ad
q̄s charitatis ⁊ martyriū ardore accēdere cupiūt. **L**a. xvij.
Excusatio eius q̄ libellū hūc cōposuit. **L**a. xvij.

Quid est martyrium. **L**a. i.

Nenientes igit ad primū dicimus: **Q**uod martyri⁹
um est passio: quā quis p̄ dei omnipotētis glo-
ria ⁊ sui ipsius ac proximi salute / discrete susti-
net. Nō em quicūq̄ aliquid q̄uis asperrimuz
patiatur: martyr dici debet. Ut apostolorū princeps Pe-
trus in sua epistola ait: Nemo enī yestrū patiak̄ quasi ho-
mida: aut fur: aut maledic⁹: vt ⁊ latrones q̄ cū xp̄o cru-
ci affixi fuerūt. Et qui ob aliā causam q̄ pro gloria omni-
potentis dei patiunt̄: martyres dici minime debent. His
forte eius cause martyres dicantur p̄ qua patiunt̄: vt et
plurimi mercatores qui pro tpali lucro pessima queꝝ et
aliquādo mortē incurrūt. Seculares similiter milites: q̄
nō p̄ christo / sed p̄ mercede / stipendijs / ⁊ aliquando in-
ani gloria: discrimina belli ac mortē ineunt. Qd mirabile
christianis phdolor est: quorū plurimi pericla ⁊ mortes
pro rebus transitorijs subire nō formidāt: q̄s omni formi-
dine ⁊ arrogātia posse se pati pro christo excusant: q̄ pre-
mium illis cōdonaret eternū. Quare xp̄i ruit ecclia nec ē
qui reedificet: aut saltē illā sustentare velit: hoc putriduz
corpus qđ nřm non est sed vermiū timentes pdere. Ex-
giscamur igit̄ a somno dormientes ⁊ in eterne vanāq̄ ex-
cusationē repellam⁹: non esse scilicet nūc temp⁹ martyriū:
qđ nō minus cōgruū existit deficiēte tam fide: q̄ crescen-
te antiquitus fuerit. Et vt cōcludā cū Chrysostomo: Si
post modicū morituri sumus: quare ante modicū in cau-
sa dei cū gloria nō morimur: vt fiat voluntariū qđ futur⁹ ē
necessariū. Insup ⁊ martyriū qđ ad dei laudē suscipit et
ad salutē suscipiētis deuēiat ē necesse; xp̄o dicēte in Apo-

Chrysost.

calipſi: **V**incēti dabo edere de ligno vite qđ est in para-
diso dei mei: vt lat⁹ in sequētib⁹ explicabim⁹. **A**ta etiā
pximi vtilitas psequat̄ tagit ⁊ **A**parim⁹ in finone marty-
rū dū ait: **O** immēsa dei pietas: martyrū merita nřa vult
eē suffragia: illos examinat: vt nos erudiat. Illos pterit:
vt nos acqrat. Illoꝝ cruciatus: nostros vult esse pfec⁹.
Addidimus cū discretiōe passionis: ne qđ fatuose occi-
dat: vt aliqui auditio sermone platonis de immortalitate
anime morti se dederūt. **S**icut de Brachiote quodā legi-
mus: qđ cū eundē librū plegisset p̄cipit̄ se bdit. **E**t de La-
thone vticensi simili romane sapiētē p̄ncipe: qui anteꝝ
se occideret eūdē platōis liby de īmortalitate aīaz dicit
plegisse: vt ad summū nefas phi auctoritate cōpulsus di-
ci posset. **S**ed gauderē tūc istos phedronē platōis etiā le-
ritas: vt eiusdē auctoritate a tāto scelere abstinentiū no-
uissēt. **S**imilis ⁊ alij plures phi vt refert **L**actatius libro
tertio diuinaz institutionum: ex his qđ etiā animas
suspicabant̄: tanq; in celū migraturi essent: sibūp̄i manus
intulerūt. **V**lt cleantes: vt chrysippus: vt zenon: ⁊ empe-
docles qđ se in ardētis ethne spec⁹ intēpesta nocte deiecit
Et democrit⁹ qđ licet in alia fuerit p̄suasione: spōre th̄ sua:
leto: caput obuolut⁹ obtulit. **Q**uo n̄l scelerati⁹ fieri pōt
Et lucretia simili romana nobilissima de fama desperās
mortē ferro sibi stulit. **I**de ⁊ iudas nō iā de xp̄i mificor-
dia fidēs mifabilis laq; se suspēdit. **O**d gen⁹ mortis as-
serētib⁹ sc̄tissimis viris diabol⁹ magna calliditate hōib⁹
suggessit ⁊ infidilib⁹ maxie: qđq; ⁊ xpianis aliqb⁹ s̄b rōnis
tegnie conat⁹ sit īgerere: ne. s. apl⁹ peccēt: h̄ ē: vtestatiōe
pcti: ne ī illō itex irruāt. **Q**uā cām nefandā si voluerim⁹
admitteſ: vt ait **A**ugustin⁹ de ciui. dei li. i. eousq; p̄gres-
sa p̄ueſet vt hortadi sint hōies tūc se poti⁹ infimere: cū la-
uacio sc̄tē regeneratiōis abluti vniuersoy remissionē ac-
ceperint peccatorū. **C**ur ergo baptizatus sibi quisq; par-
cit? **C**ur liberatum caput tot rursus huius vite pericu-
lis inserit? **C**um scriptum sit: Qui amat periculum incide

Maximus.

Plato.
Brachioſes
Cato vticen.

Lactatius.

Cleates Chrys.
Zenon Empe.

Democrit⁹
Lucretia
Judas

Augustin⁹.

a iiiij

In illud. Sed hoc quia nefas est dicere: nefas est pfecto se occidere. Et alibi eodē in libro detestabile facinus et damnabile scelus est se ipsū hominē occidere: sicut veritas manifesta, p̄clamat. Quis ita desipiat ut dicat tā nūc peccemus: ne forte postea peccemus: Jam nūc perpetremus homicidiū: ne forte postea incidamus in adulteriū.

Lactatius.

Ciceron.
Scipio emi-
li⁹. Scipio
africanus.
Paul⁹ emi-
lius.

Ideo ait Lactatius: maius esse id facinus extimandū est cuius vltio soli deo subiacet. Quia in re non tantum christi fideles: sed gētiliū alij meliores p̄hi gen⁹ h̄ mortis abhoruerūt. Nā Marc⁹ Tulli in eo tractatu quē de somnio scipionis scripsit: emilium scipionē audiētē narrat ab africano: hanc quā dicim⁹ in h̄ mundo vitam mortem eē: dicentemq; deinde patri paulo: Queso pater sāctissime ac optime: quoniam hec est vita vt africanū audio dīce-
re. Quid moror in terris? Quādo huc venire propero? Non est ita inquit ille paulus. Nisi enim cum deus is: cuius hoc templum omne quod conspicis: istis te corporis. custodij liberauerit: huc tibi redditus patere non poterit. Quare tibi publi t p̄ijs omnibus retinendus est animus in custodia corporis: nec iniussu eius a quo ille est vobis dat⁹: ex hominū vita migrandū est: ne munus humanū assignatum a deo defugisse videamini. Que preceptio a Platone in phedrone diffinita pri⁹ fuerat homini nō esse sua sp̄ote moriēdū: sed naturam ipsam expectādam. Ait enī eos qui potestatis imperio trudunt in carcerem nō oportere inde effugere priusq; potestas ipsa q; clausit abire p̄misericordia. Non enim vitari penā furtiva discessio: sed crescere. Aliaq; subtilius ipse plato t post eū plotinus enarrat: que si quis legere voluerit: autores audiuit. Nob̄ sufficit christū sequi crucifixū: t illi⁹ nominis gloriacausa urgente/mortē nedū timere: sed forti animo illam subire: nob̄ tamen mortē inferre ut celestissimum abhorre. Und pulchre ait Lactantius: Si virt⁹ est mortem cōtemnere: nō vt appetam⁹: eamq; nob̄ vltro inferimus (sicut philosophorum plurimi sepe fecerūt: quod ē

Plato.

Plotinus.

Lactatius.

sceleratum atq; nefariū] sed vt coacti deum relinquere;
ac fidez prodere: mortē suscipere malimus: libertatemq;
defendam aduersus ipotentiū stulticiam: recordēq; vio
lentiā: et omes seclī mīnas atq; tortores fortitudine ani
mi prouocem⁹. Sic ea qu e alij timent: excelsa ⁊ insupera
bili mēte dolorē mortemq; calcabimus. Hec ille. Sed ex
his que diximus dubiū de multis insurgit qui se ipsos oc
ciderunt: seu certo se mortis periculo exponere nō formi
darunt: vel alios ad se occidētū volūtarie prouocaue
runt: quos tamen dei ecclesia (que falli minime potest) vt
sanctos ⁊ martyres veneratur. Nam de Iona propheta Iona.
scriptum legitur: q; nautis dixit mittite me in mare. Et de
sampsone: qui se ipsum ruina dom⁹ oppressit: ⁊ sanctū illū
paulus apostol⁹ nominauit. Et de Eleazarō machabeo:
qui: vt in Machabeoꝝ libro scriptū habetur ⁊ a iosepho
similiter de captiuitate iudaica. Vir erat armis strenu
us qui vt gloriaz sibi compararet: medias hostiles acies:
cunctis ad leuam ⁊ derram occisis ptransiuit: venitq; stri
eto gladio vsq; ad elephante: in quo ex apparatu regē es
se existimauerat: ⁊ subintrans bestiam mortale illi intulit
vulnus: que mortua cadens ipsum sup quē irruit: ⁊ alios
quos supra se portabat: occidit. De beato Hermanico si
militer legit: q; sponte pparatā sibi bestiā ad mortē: den
tibus ⁊ nutibus ad se lacerandū prouocauerit. Margare
ta etiā virgo sanctissima oratione ad deū facta eū surge
ret: dixit spiculatori: frater tolle gladiū tuū ⁊ peute me.
Et de alijs sanctis feminis in historijs ecclesiasticis legi
tur: q; vt suā defendorerit pudicitia gladio se occiderunt.
Ambrosius similiter in libris de virginitate ad sororem:
et Augustinus de ciuitate dei libro primo de quibusdaz
feminis narrant: que vt insectatores sue pudicitie deci
tarent: in rapturū atq; necaturū se fluiū proiecerūt: q;s
sic defunctas martyres ⁊ dicti sancti atq; ecclesia reputa
uit. Sed vt omnis tollatur dubietas in hoc sancti om
nes conueniunt doctores: q; nullus qualicūq; etiā aspe

Hermano.

Margareta.

Ambrosius.

Augustin⁹.

ra psecutione instantे seipsum necare debeat: nisi quis h
non ex se faceret sed diuino spiritu singulariter acutus: so
lus ipse ut eius spiritus instrumentum se occideret. Unde
Augustin? Augustinus eodem libro: Nec sampson aliter excusare
tur: qui seipsum cum hostibus ruina domus oppressit: nisi q
latenter spiritus hoc iussit: qui per illum miracula facie
bat. De Iona vero illum sic prophetice dixisse narratur ut
christi designaret figuram: et proximi charitate ostenderet:
ne scilicet pro se exorta tempestas periclitacionis causa et
alijs aduenisset. Eleazarus etiam cum pro diuino honore con
tra circumcisos chananeos bellaret: et magnum quod aut egre
gium cum morte sua peragens: non certe sibi/ sed ei pro cur
ius honore laborabat gloria principaliter quesuit. Hec
fuit inconueniens germanicum illum robustum militem christi:
ut debiliores ad durum bellum animaret spiritu dei impul
sus: medias sponte se in acies injecisse. Margareta autem
nihil verbis illis innouare voluit: quod ipsa que a spicula
tore orandi moram impetraverat adimpletam ita esse oratio
nem significaret. Nil enim aliud dicere voluit quando di
xit: frater tolle gladium et me interfice: quod complete oratio
nem: execuere que executurus es. De feminis vero que
se occiderunt vel que in rapturum: ac necaturum se fluui
um proiecerunt: nihil temere iudicare audet Augustin?
sed si hoc fecerint non humanitus deceptas: sed diuini
tus iussas: nec errantes: sed obedientes hoc fecisse asserit:
sicut ut ille ait de Sampson: aliud nobis fas non est cre
dere. Nam ut alij etiam consentiunt doctores: mirabilia
latenter sanctus dei spiritus in martyribus operabatur:
ut eodem spiritu compulsi: vitro morti se dare viderentur:
que licet aliquando contigissent: nobis tam minime sunt
imitanda: nisi eodem spiritu conciti et ducti simus. Ut de
Seuinian? beato Seuiniano scriptum est: quod illum cum milites occide
re perlequerentur: et iam humum transuadissent: eum percu
tere formidabant. quibus et ille ait Secure me percutite:
et de sanguine meo ad imperatore vestrum deferte: ut lu

mēn accipiat deicō virtutē cognoscat. Similiter t̄ de beato Longino legitur: q̄ cū preses graui fessatiōe infirma r̄etur: t̄ oculos amississet: dixit ei: scito quia sanari non poteris: nisi me occidi feceris. **L**et primum enim a te mortuus fuero: pro te orabo: sanitatemq; corporis tibi t̄ anime impetrabo. **A**Qui illū statim decollari iussit: t̄ vt manifesta spiritus latentis suggestio videretur: vt illi predixerat secutum est. **I**dem t̄ de beato Theodolo legimus: q̄ cum p̄sbyter esset t̄ vna cum Euētio cōpresbytero: t̄ eorum episcopo Alexādro papa romano: sub traiano principe ab Aureliano iudice examinarentur: nec ab eorum sancto proposito reuocari possent: videretq; Theodol^o Alexandrum t̄ Euentium solos ligari iussos t̄ in furnum ardantis ignis ex iudicis mandato projectos: spiritu contitus/in flamas ip̄e prosilijit: t̄ decantans cum ipsis pariter gratias deo peregit: qui inde extracti gladio interierunt. **N**ec horum rationem certam reddere possum^o: nec nobis imitanda sunt: nisi eodē nos spiritu duci cōtingat.

Longin⁹

Quia ex causa t̄ a quo ortum habuerit martyrium t̄ vnde dicatur. **I**a.ii.
Sacrarū scripturarū volumina reuoluam^o: iustitia t̄ inuidia primo introductū martyrium: t̄ subsēcutū deinde cognoscem^o: t̄ ab Abel filio Adā initū sumpsiisse. Scriptū namq; est in Genesi: **R**espexit dñs ad Abel t̄ ad munera ei^o. **A**d cayn vno t̄ ad munera eius nō respexit. **I**rat^o est cayn vhemēter: t̄ cōcidit vult^o ei^o. **A**Et si illi^o vhemētis ire causam mēte disquiris. Abel iusticiā: t̄ alteri^o inuidiā solā fuisse cōperies. **SS**ciebat em̄ pilat^o: q̄ pp̄e inuidiā tradidisset illū. **C**ū ergo iustorū ecclia supra petrā q̄ xp̄s est fundata sacerit. **I**usti illi omnes qui propter iusticiam ante ip̄m mortem subire passus est deus: ipsum dei filiu^z turpissima morte occisum prefigurarunt. **S**icq; prior omnium fuit Abel: virgo purus: ouium pastor: sacerdos: q̄ deo sacrificiū de p̄mogenitis gregis sui: t̄ de adipib^o eoꝝ subministrando offerebat. Ideoꝝ dū quereret dñsyndi-

Theodol⁹

Euēti⁹

Alexander